

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА КОСОВСКО МЕТОХИЈСКА

КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ

Лепосавић, мај 2020. године

На основу тачке 8. подтачке 3. Одлуке о оснивању Академије струковних студија косовско метохијска број 022- 5273/2019 од 21.11.2019. године, члана 63. Закона о високом образовању (Сл. гласник РС", бр. 88/2017, 27/2018 - др. закон и 73/2018) и члана 77. став 1. тачка 17. Статута Академије струковних студија косовско метохијска, Привремени савет Академије струковних студија, на седници одржаној _____2020. године донео је следећи:

КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Академија струковних студија косовско метохијска (у даљем тексту: Академија) доноси Кодекс о академском интегритету (у даљем тексту: Кодекс) у циљу очувања достојанства професије, унапређивања моралних вредности, заштите вредности знања и подизања свести о одговорности свих чланова академске заједнице. Овај Кодекс се примењује у професионалном и јавном деловању свих чланова академске заједнице: наставног особља, студената, ненаставног особља, као и лица која нису чланови академске заједнице, а учествују у раду високошколске установе (у даљем тексту: Академска заједница).

Члан 2.

Органи и тела високошколске установе дужни су, у оквиру својих надлежности, да се старају о остваривању и унапређењу етичких стандарда у Академији, у складу са Кодексом и да обезбеде услове неопходне за упознавање чланова академске заједнице са свим прописима који се тичу њихових права и обавеза.

Члан 3.

Поступци прописани Кодексом не представљају замену за грађанске, кривичне, управне, дисциплинске и друге поступке који су уређени законима и општим актима Академије.

ОСНОВЕ АКАДЕМСКЕ ЧЕСТИТОСТИ

Члан 4.

Академска честитост члана академске заједнице заснива се на самосталности у академском и научном раду, односно спровођењу оригиналних научних истраживања, представљању властитих резултата, уз способност реалног сагледавања себе самог, властитог знања и тих резултата, као и на строгом поштовању ауторских и других права.

Члан 5.

Водећи рачуна о општем добру, чланови академске заједнице дужни су да чувају интегритет система високог образовања и саме високошколске установе и да раде савесно, марљиво, одговорно и посвећено, према свом најбољем знању.

Члан 6.

Чланови академске заједнице су дужни да негују односе сарадње који су засновани на међусобном уважавању, поштовању и разумевању, водећи рачуна о интересима академске заједнице као целине.

Чланови академске заједнице дужни су да своје обавезе према студентима, колегама и запосленима у Академији, као и колегама у другим установама у оквиру академске заједнице извршавају одговорно, савесно и професионално, држећи се начела објективности, непристрасности и међусобног уважавања.

Члан 7.

Није дозвољен било какав облик дискриминације у Академији. Стручност, способност и професионалне заслуге, као и резултати у обављању одређене врсте делатности, послова и задатака, једини су релевантни критеријуми вредновања и напредовања чланова академске заједнице.

Члан 8.

Забрањена је свака врста узнемиривања међу члановима академске заједнице, а посебно када се темељи на злоупотреби положаја институционалне или хијерархијске надређености.

Чланови академске заједнице дужни су да се држе начела непристрасности и не смеју да допусте да ставови или мишљења о појединцима, друштвеним групама и делатностима који нису утемељени на искуству или рационалним аргументима, већ су донети унапред и засновани су на неоправданим генерализацијама, утичу на њихову објективност у академским, истраживачким, стручним, административним, пословним и управљачким делатностима.

Члан 9.

Чланови академске заједнице дужни су да се брину о интересима Академије у духу развоја академских слобода, а посебно у погледу аргументоване расправе, критике, толеранције и одговорног трагања за оптималним решењима.

Одсеци Академије су дужни да у току трајања студија, а посебно на почетку прве године свих нивоа студија које организује, упознају студенте са правилима академске честитости, правилима за навођење идеја и радова других аутора, односно правилима цитирања и препричавања.

Члан 10.

Наставници су дужни да поштују образовне циљеве, стратегије и стандарде високошколске установе, обезбеде репрезентативност, релевантност, тачност и прецизност садржаја предмета и примерену позицију предмета унутар студијског програма, теже постизању и преношењу квалитетних научних сазнања из своје научне области и предмета који се изводе на студијама, понуде свим студентима начелно једнаке могућности за стицање знања, вреднују рад студената отворено, праведно, објективно и благовремено, савесно провере сваки писани рад студента и да обрате посебну пажњу на то да ли тај рад садржи неки од облика неакадемског понашања супротних овом Кодексу као и да обезбеде транспарентност и јавност испита и објективност оцењивања.

Члан 11.

Члановима академске заједнице није дозвољено да користе, подстичу, помажу или толеришу употребу недозвољених средстава за испуњавање предиспитних обавеза и полагање испита.

Члановима академске заједнице није дозвољено да приступање испитима условљавају захтевима који нису садржани у елементима студијског програма, а посебно да намећу услове који њима доносе приватну материјалну и другу корист.

Члан 12.

Чланови академске заједнице гарантују изворност радова које објављују, као и тачност у приказивању и навођењу информација о пореклу идеја и навода којима су се у раду користили.

У научно-истраживачком и стручном раду није дозвољено: плагирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата и аутоплагирање.

Члан 13.

Ове забране се односе на све писане радове наставног и научног особља и студената (семинарски рад, дипломски или завршни рад, мастер рад, специјалистички рад, рад у часопису, уџбеник, монографија, поглавља у зборницима и сл.).

Одговорност за кршење ових забрана сноси и припадници академске заједнице у случају несавесног и неодговорног приказивања, односно занемаривања чињеница у извештајима о наставном и научно-истраживачком раду (у рефератима за избор у звање наставника или сарадника и сл.). Посебну одговорност има ментор, односно наставник који води студента код израде писаних радова, завршних радова, специјалистичких и мастер радова.

Члан 14.

Плагирање је представљање туђих идеја или туђег рада, у целини или деловима, без навођења изворног ауторства или изворника, односно противзаконито присвајање туђих интелектуалних творевина и научних резултата и њихово приказивање као својих, а нарочито: дословно преузимање, као и копирање из електронских, штампаних или рукописних извора текста другог аутора, односно текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица – са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости – без навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања преузетог дела; – препричавање или сажимање текста другог аутора, као и текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица, из електронских, штампаних или рукописних извора, са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости, без одговарајућег навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања препричаног дела. Успутно навођење изворног аутора није довољно: аутор је дужан да обезбеди да се не створи погрешан утисак да су парафразирани реченице његова идеја, непрецизно цитирање, које не следи правила цитирања прихваћена у датој научној, односно стручној области, представљање идеја других аутора као својих, без одговарајућег навођења имена аутора, односно извора из кога је текст преузет.

Члан 15.

Лажно ауторство је навођење као аутора лица које није учествовало у изради рада. Чланови академске заједнице дужни су да као ауторе наводе све и само оне учеснике у процесу настајања научног, односно стручног рада који су интелектуално допринели раду. Није дозвољен ни дослух између лица укључених у израду рада, који се показује у недозвољеној сарадњи између студената, пропусти да се наведе примљена помоћ или пропусти да се прецизно поштују правила о групном раду на пројектима.

Члан 16.

Измишљање и кривотворење резултата је деловање којим се манипулише предметом, опремом или процесом истраживања, са циљем да резултати научног истраживања буду намерно подешени или тенденциозно протумачени. Посебан облик измишљања и кривотворења резултата је несавесно и неодговорно приказивање чињеница у извештајима о наставном и научно-истраживачком раду.

Члан 17.

Аутоплагирање је поновно објављивање, у деловима или у целости, свог раније објављеног или за другу сврху искоришћеног рада као новог и оригиналног, а да није изричито наведено да је у питању већ објављен или за другу сврху искоришћен рад.

Забрањено је измишљање или преправљање препорука и лажно представљање академских достигнућа.

Члан 18.

Члановима академске заједнице забрањено је да траже и примају, за себе или за друга лица, поклоне или услуге, уколико постоји оправдана претпоставка да ће тиме бити извршен утицај на њихову објективност приликом испуњавања професионалних обавеза.

Члан 19.

Чланови академске заједнице су дужни да утичу на сузбијање сваког покушаја корупције у Академји и да пријаве сваки такав случај, у складу са законом.

Неосновано пријављивање плагијата, лажног ауторства, измишљање и кривотворење резултата, аутоплагирање, нетачност препорука или корупција представља понашање којим се крши Кодекс.

Члан 20.

Чланови академске заједнице дужни су да своје професионалне обавезе и академске дужности обављају у складу са законом и непристрасно. Не смеју да користе свој положај за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице, нити да делују против интереса високог образовања у целини.

Члан 21.

При обављању својих професионалних обавеза и академских дужности чланови академске заједнице дужни су да избегавају стварање односа зависности према лицима која би могла да утичу на њихову непристрасност, а у случају да такав однос већ постоји дужни су да га отклоне.

Чланови академске заједнице дужни су да избегавају ситуације које могу за последицу да имају кршење објективности и непристрасности, посебно између чланова

заједнице који су у узајамном хијерархијском односу, односно који укључују оцењивање туђег рада и достигнућа, или одлучивање о статусу лица која су хијерархијски подређена, њиховом професионалном напредовању, погодностима, награђивању или кажњавању.

Члан 22.

Чланови академске заједнице дужни су да избегавају сукоб интереса. Сукоб интереса је ситуација у којој приватни интерес члана академске заједнице или приватни интерес са њим повезаног лица утиче или може да утиче на законито и непристрасно обављање професионалних обавеза (доношење професионалних одлука или предузимање професионалних радњи) и академских дужности од стране члана академске заједнице.

Приватни интерес је било каква корист или погодност за члана академске заједнице или са њим повезаног лица.

Повезана лица су лица која се са чланом академске заједнице налазе у посебном односу заснованом на браку или ванбрачној заједници, крвном сродству у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства, тазбинском сродству закључно са другим степеном сродства, односу заснованом на усвојењу, односу кумства, као и сва друга лица која се према другим основама и околностима могу сматрати интересно повезаним са чланом академске заједнице.

Члан 23.

Чланови академске заједнице не смеју радњама и активностима које проистичу из обављања њихових професионалних обавеза и академских дужности са собом повезана лица стављати у повлашћен положај у односу на друга лица.

Процена успешности остваривања професионалних обавеза и професионалне компетенције члана академске заједнице мора да буде објективна, непристрасна и утемељена на унапред утврђеним и транспарентним критеријумима.

Члан 24.

Члан академске заједнице дужан је да процене о условима за професионално напредовање других чланова заснива искључиво на критеријумима који су релевантни за вршење професионалних обавеза, односно на показаној стручности, таленту и професионалним резултатима.

Забрањен је сваки облик дискриминације у поступку вредновања услова професионалног напредовања, као и у самом поступку напредовања. Сви чланови академске заједнице имају једнаке услове за напредовање на основу процене испуњености професионалних обавеза.

Члан 25.

Поступак утврђивања неакадемског понашања према овом Кодексу примењује се на плагирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата и аутоплагирање.

Мере изречене за неакадемско понашање не ослобађају учиниоца евентуалне одговорности по законским прописима о заштити ауторских права и права интелектуалне својине, као и по другим основима.

Члан 26.

У поступку утврђивања неакадемског понашања учествују: Наставно - стручно веће - Одсека и Академије ради утврђивања чињеничног стања и давања предлога за даље поступање, Стручна комисија, као и председник Академије, који је дужан да се стара о спровођењу поступка утврђивања неакадемског понашања.

ПОСТУПАК ПРЕД ОРГАНИМА АКАДЕМИЈЕ

Члан 27.

Првостепени орган за вођење поступка о повредама Кодекса је Комисија за академски интегритет (у даљем тексту: Комисија) коју именује Наставно стручно веће Академије на предлог Савета. Комисија се састоји од три професора, секретара комисије и једног записничара.

Комисија за академски интегритет поступа по захтевима за утврђивање повреде Кодекса и доноси одлуку о покретању поступка уколико утврди да постоји основана сумња да је повређен Кодекс. Захтев за утврђивање повреде Кодекса мора бити потписан и у њој наведено о каквој се повреди Кодекса ради.

Комисија за академски интегритет ће све анонимне пријаве одбацити и неће их разматрати.

Члан 28.

Другостепени орган је Савет Академије који доноси одлуку по жалбама на Решења првостепеног органа у року од 15 дана од дана пријема жалбе.

Члан 29.

Сви учесници у поступку утврђивања неакадемског понашања дужни су да поштују етичке стандарде предвиђене овим Кодексом урађеним у складу с Основама које је прописао Национални савет за високо образовање Републике Србије, а у случају повреде тих стандарда подлежу мерама прописаним за повреду Кодекса академске честитости.

Члан 30.

Захтев за утврђивање неакадемског понашања (у даљем тексту: захтев) могу поднети запослени на високошколској установи, студенти и друга физичка лица (у даљем тексту: акузатори), као и органи и тела високошколских установа и научно-истраживачких организација, када постоји основана сумња да је рад другог лица настао као резултат неког од облика неакадемског понашања.

Члан 31.

Захтев мора бити образложен и мора да садржи доказе који указују на неакадемско понашање.

Захтев мора да садржи личне податке и потпис подносиоца захтева, с тим да су ти подаци поверљиви, уколико подносилац то затражи.

Захтев се подноси Комисији за академски интегритет (из чл. 27. Правилника) установе у којој је лице против кога се подноси захтев запослено или је било запослено, завршило студије, односно одбранило рад (у даљем тексту: матична установа).

У случају коауторства наставно-научних радника Одсека Академије или већег броја установа, поступак се спроводи у високошколској установи која остварује већи удео у средствима којима се финансира пројекат у оквиру којег је настао рад чији је интегритет предмет поступка, а ако рад није резултат пројекта, у установи коју, између инволвираних, по хитном поступку одреди председник Академије.

Члан 32.

Ако је захтев уредан, Комисија за академски интегритет у року од осам дана од дана његовог пријема доставља захтев лицу против кога је поступак покренут, ради писаног изјашњења у року од наредних 15 дана. Достављање је могуће и путем електронске поште.

Уколико Комисија за академски интегритет закључи да лице против кога је поступак покренут избегава да прими захтев, односно да се о њему изјасни, донеће, у року не краћем од 25 и не дужем од 30 дана од дана када јој је захтев достављен, Закључак да постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања.

Члан 33.

У случају да је сумња на постојање неакадемског понашања неоснована, захтев се одбија решењем које доноси Наставно стручно веће на предлог Комисије за академски интегритет. Комисија за академски интегритет у процесу одбијања је дужна да размотри да ли одбијена пријава садржи елементе лажне, односно шиканирајуће пријаве и ако процени да за то постоји сумња, може да покрене поступак утврђивања одговорности подносиоца захтева.

Уколико постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања, у року од осам дана од дана пријема писаног изјашњења, односно од доношења закључка у случају недостављања писаног изјашњења, Комисија за академски интегритет доноси Одлуку о покретању поступка и доставља захтев председнику Академије да образује Стручну комисију.

Члан 34.

Стручну комисију чине:

- два члана из одговарајуће или блиске научне области, која именује Наставно стручно веће и
- један члан кога именује Национални савет за високо образовање, а који није запослен у матичној установи.

Председник Академије упућује захтев Националном савету за високо образовање да именује једног члана стручне Комисије. Чланови стручне Комисије не смеју се налазити у сукобу интереса.

Национални савет за високо образовање дужан је да именују једног члана стручне комисије у року од 30 дана од дана пријема захтева, о чему обавештава председника Академије. Дан добијања члана комисије од стране Националног савета за високо образовање сматра се даном коначног формирања комисије.

Члан 35.

По пријему дописа од Наставно стручног већа и Националног савета за високо образовање председник Академије дужан је да одмах уручи Решење о образовању и

саставу Стручне комисије и да га достави њеним члановима заједно са материјалом и налогом у којем је описано шта је задатак Стручне комисије.

У саставу стручне комисије не могу да буду наставници или истраживачи који су претходно написали позитивну рецензију рада, ментор и чланови комисије за оцену и комисије за одбрану, потписници званичних извештаја, као ни акузатор.

Члан 36.

Стручна комисија може вршити процену оригиналности непосредним упоређивањем или узимајући у обзир резултате софтверске анализе, уколико оцени да је то потребно, као и друге методе и стандарде, сходно специфичности научне области (увид у истраживачку документацију, као и увид у прикупљену, односно коришћену грађу и сл.).

Стручна комисија може да затражи мишљење и од ментора, чланова комисије за оцену и комисије за одбрану, рецензента, одговарајућег стручног органа високошколске установе и других стручних лица и тела.

Члан 37.

Стручна комисија у року од 60 дана од дана свог образовања доставља Комисији за академски интегритет образложено стручно мишљење. Рок за достављање образложеног стручног мишљења Комисије, може бити продужен за додатних 30 дана. У ове рокове не рачуна се период између 15. јула и 20. августа.

Члан 38.

На основу образложеног стручног мишљења Комисије и писаног изјашњења лица за које постоји основана сумња да се неакадемски понашало, Комисија за академски интегритет у року од 15 дана од дана достављања стручног мишљења саставља Извештај са мишљењем и доставља га председнику Академије, који га прослеђује Наставно стручном већу ради доношења одлуке.

Члан 39.

Комисија за академски интегритет може председнику Академије да упути образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут до окончања тог поступка.

Уколико утврди постојање неакадемског понашања, Комисија за академски интегритет може у оквиру Извештаја предложити да мере за повреду Кодекса буду изречене ментору, рецензентима и члановима комисија за писање извештаја о наставном и научно-истраживачком раду, под условом да су чланови матичне установе пред којом се води поступак.

Уколико Комисија за академски интегритет утврди да није било повреде академског интегритета и да се пријава претежно заснива на неистинитим наводима, односно да садржи шиканирајуће елементе, покренуће поступак утврђивања одговорности акузатора.

Члан 40.

Извештај Комисије за академски интегритет председник Академије одмах доставља Наставно стручном већу, ради одлучивања.

Наставно стручно веће доноси Решење по извештају Комисије за академски интегритет на првој наредној седници. Решење мора садржати увод, изреку и образложење.

На основу одлуке Наставно стручног већа којом је утврђено неакадемско понашање, председник Академије у року од 15 дана, доставља лицу против кога је покренут поступак Решење Наставно стручног већа којим се изриче мера за повреду Кодекса.

Члан 41.

Изрицање мера представља израз неслагања академске заједнице са недопуштеним понашањем из Кодекса, као друштвено неприхватљивим поступањем. Мере имају за првенствени циљ безусловно ограђивање високошколске установе од наведеног понашања, као и упућивање поруке најширој јавности да су такви облици понашања непримерени члановима академске заједнице.

Члан 42.

Радње проистекле из грешке иза које стоје часне намере, а која су довеле до занемарљивог обима плагијата, не представљају повреду академског интегритета, односно аутоплагијат. Постојање грешке иза које стоје часне намере и занемарљив обим плагијата, односно аутоплагијата мора бити образложено у извештају стручне Комисије.

ПОВРЕДЕ КОДЕКСА

Члан 43.

Повреде Кодекса су:

- неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања;
- повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања;
- друге радње којима се нарушава Кодекс академског интегритета.

МЕРЕ ЗА ПОВРЕДУ КОДЕКСА

Члан 44.

Мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања су:

– оглашавање дипломе о стеченом називу на основним струковним студијама првог степена, специјалистичким студијама или мастер студијама ништавом у случају коначне одлуке којом је утврђено да завршни рад или специјалистички рад није резултат оригиналног научног рада.

Даном оглашавања ништавости дипломе о стеченом научном називу студента који је завршио основне струковне, специјалистичке или мастер студије, и чија је диплома оглашена ништавом престају права и обавезе проистекле по основу стицања дипломе која је поништена.

Члан 45.

Одузимање наставничког, односно сарадничког звања у случају ако се сазнају нове чињенице, односно појаве докази из којих произлази да у тренутку избора у звање

кандидат није испуњавао услове прописане законом, односно ако се утврди да радови на основу којих је кандидат изабран у звање представљају резултат неакадемског понашања или ако процедура избора у звање није урађена у складу са општим актима установе.

Члан 46.

Поступак одузимања звања покреће председник Академије а спроводи се на исти начин и по поступку по којем је општим актима установе предвиђен за стицање звања, а на основу правоснажне одлуке Наставно стручног већа којом је утврђена повреда Кодекса.

Коначна одлука о мери за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања објављује се на седницама Наставно стручног већа Академије, Наставно стручног већа Одсека, Савета Академије и на интернет страницама.

МАЊЕ ПОВРЕДЕ КОДЕКСА

Члан 47.

Мере за утврђене мање повреде, немаран однос према обавези коректног академског понашања и друге радње којима се нарушава Кодекс академског интегритета су:

- опомена;
- јавна опомена;
- јавна осуда.

Члан 48.

Облик мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања одређује се у зависности од тежине учињене повреде, штете која је нанета угледу високошколске установе, активности које ће учинилац предузети у сврху отклањања последица повреда Кодекса и процене да ће изречена мера довољно утицати на њега да више не врши повреде Кодекса. О врсти мере за повреду Кодекса у виду мање повреде или немарног односа орема обавези коректног академског понашања одлучује Наставно стручно веће одсека. Одлука мора садржати образложење због чега се одређено понашање сматра мањом повредом или немарним односом, а не неакадемским понашањем које повлачи мере из члана 44. овог Кодекса.

Члан 49.

Опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса у виду писаног упозорења без објављивања и уноси се у евиденцију о изреченим мерама упозорења, али не чини саставни део досијеа наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници Наставно стручног већа одсека и Савета и уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна осуда изриче се учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници Наставно стручног већа и Савета матичног одсека као и на интернет страници, а уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена и јавна осуда објављују се одмах по коначности одлуке којом су изречене.

Члан 50.

Лице против којег је изречена мера и подносилац захтева могу у року од 15 дана од дана пријема одлуке поднети жалбу Савету Академије као другостепеном органу.

Приликом разматрања жалбе, Савет као другостепени орган може да затражи и додатна објашњења од свих учесника у поступку и других стручних лица.

Члан 51.

Савет Академије доноси одлуку у року од 30 дана од дана пријема жалбе.

Савет Академије доноси одлуку којом се потврђује или преиначује првостепена одлука, или је поништава и враћа на поновно одлучивање првостепеном органу.

Одлука Савета Академије доставља се жалиоцу, матичном одсеку и Националном савету за високо образовање.

Одлука другостепеног органа је коначна.

Члан 52.

Високошколска установа дужна је да коначну одлуку којом се изриче мера за повреду Кодекса у року од осам дана од дана коначности проследи Националном савету за високо образовање.

ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА

Члан 53.

У случају појављивања нових чињеница које су од значаја за доношење одлуке, а које нису биле познате док је вођен поступак утврђивања неакадемског понашања, Наставно стручно веће може, по подношењу образложеног захтева или на сопствену иницијативу, покренути обнову тога поступка.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 54.

Одредбе овог кодекса примењиваће се на све започете поступке и накнадно откривене случајеве неакадемског понашања.

Члан 55.

Овај кодекс ступа на снагу даном доношења, а примењује се од дана објављивања на веб страници Академије.

Председник Привременог савета
Академије струковних студија косовско метохијска

Проф. др Соња Вујовић